

[Finansministeren.]

Udgift modsvares imidlertid af en tilsvarende Indtægtspost under § 26 II. E., hvorunder de paagældende Statsforskrivninger er posteret.

Beskæftigelsesfonden er paa Finansloven opført med en Udgift paa 190,1 Mill. Kr., der paa Forslaget nedsættes med 28,3 Mill. Kr. til 161,8 Mill. Kr.

Hvad angaar den almindelige Statsgæld, skal jeg nævne, at der i Sommeren 1942 blev optaget et 4 pCt. 30-aarigt amortisabelt Statslaan paa 60 Mill. Kr., bl. a. til delvis Indfrielse af 6 pCt. Dollarlaan af 1921 og til Indfrielse af 5 pCt. Statslaan af 1931, der blev indfriet i Maj 1942. Endvidere er der i Henhold til Lov af 12. December 1942 optaget et 4 pCt. 30-aarigt amortisabelt Statslaan paa 60 Mill. Kr. og et 2½ pCt. 5-aarigt amortisabelt Statslaan paa 60 Mill. Kr. Desuden skal jeg nævne, at Resten af Genforeningslaanet af 1919 — 51,4 Mill. Kr. — forfaldt til Betaling den 1. September 1942; og at der med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg er udstedt 4 pCt. konverterede Obligationer i Stedet for de Obligationer, der forfaldt. Som Indtægt under dette Afsnit er endelig opført en Bevilling paa 13,3 Mill. Kr., udgørende forfaldne, men ikke effektuerede Afdrag paa den udenlandske Statsgæld.

Under Afsnittet II. E. Særlige Statsforskrivninger, er opført en Udgift paa 68 Mill. Kr. som Følge af Indfrielse af den pr. 1. Januar 1943 opsagte Del af Gældssaneringslaanet af 1936. Af dette Beløb har Finansministeriet i Januar 1943 overtaget 60 Mill. Kr. som 4 pCt. konverterede Gældssaneringsobligationer, hvoraf en Del blev anvendt til Ombytning med de forfaldne Obligationer.

Jeg skal hertil føje nogle faa almindelige Bemærkninger. Da jeg ved Afslutningen af Finanslovforslagets første Behandling i December forrige Aar udtalte mig om Udsigterne for Finansaaret 1942—43, meddelte jeg, at man paa det daværende Tidspunkt havde fast Holdepunkt for et Udgiftsbeløb paa ca. 1 030 Mill. Kr., men jeg forudsagde, at dette Tal vilde vokse noget i den resterende Del af Finansaaret. Dette har ogsaa vist sig at være Tilfældet, men Væksten i Indtægterne har vist sig rigeligt at holde Skridt med Udgiftsstigningen, saaledes at Finansaaret, som jeg bebudede, vil kunne afsluttes uden Underskud, ja, efter Budgettet skulde der endda kunne regnes med et Overskud paa godt 14 Mill. Kr. Muligvis vil dette dog, inden Tillægsbevillingsforslaget forlader Rigsdagen, være nedbragt noget, da Erfaringen viser, at der vil komme en

Del Ændringsforslag, som forøger Udgiftsbudgettet en Del. Omvendt maa man selvfølgelig regne med, at en Del budgetterede Udgifter først kommer til Udbetaling i det næste Finansaar, hvilket vil forbedre indeværende Finansaars Regnskab tilsvarende. Derimod vil jeg tro, at Indtægten i det væsentlige bliver som budgetteret. Overslaget er paa den ene Side lagt saa ædrueligt, at det skal kunne holde, paa den anden Side er det ikke ansat lavere, end de foreliggende Oplysninger i Skatte- og Tolddepartementet giver Grundlag for.

Man vil maaske over for min Opgørelse sige, at der kunde være budgetteret et væsentligt større Driftoverskud, dersom der ikke var optaget saa store Beløb til Afskrivninger. Jeg maa imidlertid heroverfor hævde, at de foreslaaede Afskrivninger ikke er uberettiget store. Der er desværre stadig Aktiver tilbage paa Statens Status, som er fuldt ud modne til Afskrivning.

Jeg skal med denne Redegørelse tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Vi vender derefter tilbage til Dagsordenen.

Man gik altsaa til:

Første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3481; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1241).

Sagen sattes til Forhandling.

Peder Nørgaard: Aaret 1942 var i sukkermæssig Henseende et sort Aar. Det er adskillige Aar siden, at den danske Sukkerhøst har været saa ringe. En lille Del af Skylden herfor stammer fra, at det dyrkede Areal var en Smule mindre end det foregaaende Aar. Det drejer sig ganske vist kun om 4 pCt., men med den Betydning, hver Ton Sukker har, kunde man have ønsket, at Sukkerfabrikkerne ved Tegning af Arealerne havde sikret et saadant Spillerum, at visse Frafald ikke vilde have bragt Tilbagegang.

Den mindske Sukkerhøst i Danmark som i de fleste Lande i Europa skyldes hovedsageligt Naturforhold, som ingen er Herre over. Dybt beklageligt er det imid-